

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 125.

V Ljubljani, v petek 5. junija 1885.

Letnik XIII.

Volilcem III. volilnega razreda v Trstu!

Zopet Vas kliče v nedeljo 7. t. m. državljanska dolžnost na volišče; voliti Vam je poslanca za državni zbor. Po resnem posvetovanju z vsemi lokalnimi odbori, prišel je podpisani osrednji odbor do prepričanja in sklepa, da Vam priporoča za državnega poslanca gospoda

Ivana Nabergoja,
posestnika v Proseku,

kteri je Trst in okolico že 12 let zastopal na Dunaju ter okolico zastopa v mestnem zboru že 20 let. Že za to naš kandidat predobro pozná naše razmere, potrebe in težnje. Da pa jih dobro pozná, dokazal je tudi večkrat, ko se je iskreno potezal za pravice svojega naroda in za koristi mesta Trsta in okolice; saj so to o svojem času priznali celó italijanski nam Slovencem neprijazni listi.

Naš kandidat je mož jeklenega značaja, mož, kteri zarad svoje poštenosti, svojega stalnega političnega prepričanja vživa neomejljivo zaupanje svojih prijateljev in znancev in spoštovanje celó nasprotnikov, — ali kar je še več, on vživa tudi zaupanje viših krogov in je v najboljših razmerah z onimi možmi, ki so v parlamentu zadnjih šest let in bodo tudi v novem parlamentu sestavljali odločevalno večino. To pa je jako bistvena lastnost Tržaškega poslanca, ker se bodo v prihodnjem državnem zboru razpravljale prevažne zadeve Trsta, od katerih dobrega rešenja bode mnogo odvisna prihodnja sreča prve avstrijske luke.

Slovenci Trsta in okolice in ž njimi tudi pravilni, za pravo svobodo in enakopravnost vneti Italijani ni treba, da si iščejo za državni zbor boljšega poslanca. — Naš kandidat je pri vsaki priliki dokazal, da je vdan našemu cesarju, da se strogo drži svoje vere, da ljubi svoj narod in da je navdušen za blagost skupne nam države Avstrije.

Častiti volilci! V nedeljo 7. t. m. pojdite vsi na

volišče; bodite edini, ne brigajte se za nasprotnike, kteri bodo skušali, da Vas speljejo na krivo pot; ampak vsi volite tako, kakor Vam velela vest in prava ljubezen do domovine; Vaš poslanec naj bode

Ivan Nabergoj!

Odbor političnega društva
„Edinost“.

Kmetom v pomoč.

Piše Ivan Belec.

O stalnem domu.

(Dalje.)

Kaj bi bilo pa s kajžami (kočami), to je s takimi zemljišči, ki ne dajo 25 gld. čistega letnega dohodka, ki bi se toraj ne mogla med stalne domove uverstiti? Pri kajžah bi se le določilo, da se ne smejo zadolževati in zagadel tudi ne eksekutivno prodajati. V vseh drugih rečeh bi bil pa kajžar svoboden kakor je zdaj. Razkosavanje bi ne bilo zabranjeno, ker tako majhna zemljišča se tudi zdaj malokdaj delé in ker bi razkosavanje tacihi zemljišč ne bilo posebno škodljivo. Prodajati bi se kajže smele komurkoli bi bilo, ker se ne more zahtevati, da bi kajžarska družina vedno na takem zemljišču bivala in je obdelovala in sicer zagadel ne, ker samo iz dohodkov tacega zemljišča ne more družina živeti. Kdor bi stalni dom že imel, bi ne smel še enega prikupiti; se vé, da svojim otrokom bi pa že smel vsacemu enega prikupiti. Ali kajžo bi smel vsak kmet za-se kupiti in kajža bi se spremenila v del njegovega stalnega doma. Da bi pa špekulantje ne mogli kajžarskih posestev kupovati, bi se moralo določiti, da kadarkoli bi zemljišče iz nakupljenih kajž ali parcel tako veliko postalo, da bi prinašalo 25 goldinarjev čistega dohodka bi se tako zemljišče precej spremenilo v stalni dom.

Največja kmetija, to je taka, ki je prevelika, da bi se med stalne domove uvrstila, bi se

zadolževati tudi ne mogla, prodati bi se pa smela vsacemu, ki še dozdej ni imel zemljišča, ali ki bi svoje dosedanje zemljišče prodal. Določiti bi se pa moralo, da mora družini, ki je imela največ kmetijo, ostati toliko zemljišča, da bi prinašalo 350 gld. letnega dohodka; in to ostalo zemljišče bi postalo stalni dom. Razkosavati bi se največja kmetija smela le v take dele, ki bi prinašali po 350 in morebiti tudi v take dele, ki bi prinašali po 300 ali 200 gl. čistega dohodka. Da bi se vsak tak del precej spremenil v stalni dom, se tako razumé.

Iz tega, kar smo dozdej o stalnem družinskem domu povedali, se razvidi, da bi navadno nobena družina ne mogla pasti, to je, navadno bi nobena družina ne mogla nič od svojega zemljišča zgubiti. Ali smela bi se vsaka družina povzdigniti: delavec bi mogel postati kajžar, kajžar bi mogel postati mali kmet in mali kmet bi mogel postati veliki kmet. Ali bi ne bile take razmere veliko pametnejše kot so sedanje? Zdej pride lahko najbolj trdna družina zavolj enega samega zapravljevca v enem letu na beraško palico, na drugi strani si pa špekulant ravno tako lahko v enem letu prisluži več tisoč goldinarjev s špekulacijo in odrtijo.

Število stalnih domov bi se nikdar ne moglo zmanjšati, ker bi nihče ne smel dveh stalnih domov imeti. Število kajžarjev bi se pa zmanjšalo in to bi ne bilo nič napačnega, ker zdaj imamo veliko preveč kajžarjev (bajtarjev). Ali nekaj kajž mora zmirom biti, ker večji kmetje potrebujejo kajžarjev pri delu in ker je sploh za rokodelca dobro, da ima nekaj svoje zemlje. Kajže imajo pa še drug namen. Pridni delavec mora imeti upanje in priložnost si sčasoma kaj zemlje kupiti. To upanje ga spodbuja, ga krepi, ko dela v potu svojega obraza. Stalnega doma bi pač delavec ne mogel kupiti, ker bil bi zanj predrag. Ali za kajžo, ko bi mu šlo vse po sreči, bi si že prislužil in njegov prihodnji rod bi že morebiti kajžo prodal in si stalen dom kupil. Ko bi se v katerem kraju število kajž preveč zmanjšalo, bi se smelo za nekaj časa dovoliti, da bi se zemljišča ne-

LISTEK.

Beseda o napakah pri vzgoji.

Tretje pismo.

(Konec.)

Gospá! Plesne zabave imajo še druge slabe strani. Vi sami ste mi tožili, kako slabi časi so dandanes. Temu Vam rad pritrdim. Za denar gré vsakemu trdo. Toda kedar pride predpustni čas in ž njim vse polno veselje, se mora mladina razveseljevati. No, zoper nedolžne zabave bi ničesar ne omenil, ako bi te — ne stale mnogo denarja. Večkrat mora kakšna rodbina stradati in pomajkanje trpeti, da dobra mati zamore svoji hčerki kupiti lepo novo obleko za prihodnjo plesno zabavo. Poleg tega se še mnogo novcev porabi pri veselici sami. Mladi fantje včasih po več tednov varčno živé, si celó pri jedi pritrujejo, da se le zamorejo plesnih zabav vdeleževati, kajti tudi ti morajo snažno in lepo oblečeni biti.

Mari ni tako ravnanje nespametno? En sam večer toliko požre, kar bi imeli za navadno potrebo za več večerov dovolj. Kaj ne, lepa zabava to? Denar zapravljati, potrebno spanje zgubiti in pa še

ljubo zdravje v nevarnost razpostaviti. Po vrhu tega se mnogokrat godé še druge nerodnosti, o kterih pa na tem mestu ne smemo govoriti.

Sicer pa, gospá, se je plesalo, odkar svet stoji — in se bo plesalo menda do konca sveta. Pri vseh narodih, tudi pri divjakih, najdemo narodne plesse, ki jih še dandanes pri vseh večih slavnostih in praznikih radi ponavljajo. Čudno se mi zdi, da ravno mi Slovenci nimamo svojega narodnega plesa. Gospá! Morebiti je temu vzrok tisočletni pritisk tujih narodov na nas, kajti ti so večkrat s silo zatrli mnogo narodnih šeg in navad, da so potem zginili za vselej, nasprotno so pa nam vsilili mnogo tujih! Žalostna prikazen med Slovenci, a resnična!

Dovolite gospá, da o plesu še nekaj spregovorim. Popisati Vam hočem resnične pogovore treh mladih gospie, kako so se drugi dan po dovršeni zabavi med seboj pomenkovale. Francika, Nežika in Micika sedijo pri popoldanski južini in — ocenjujejo; toda ne kako novo knjigo, podobo, gledališčno igro — o ne, te tri devojke ocenjujejo in prav pošteno obirajo svoje plesalce od zadnjega „sijajnega plesa“. O vi ubogi plesalci! Niti eden izmed vas ne najde milosti v očeh teh treh gracij (boginja lepote); niti eden se ne more ponašati in reči: „Mene so vendar v miru pustile“. Prvi je bil Janez

Zaplotnik, šolski predstojnik, kterega so začele obirati. Ubogi Zaplotnik! Je-li resnično, da si podoben peči s kahlami, kakor Francika trdi, — ali da tako plešeš, kakor „Don Quixote“, vitez žalostne podobe, kakor te je Nežika z gotovostjo obsodila? Mar je res, da je tvoja zabava tako dolgočasna, kakor kakšen uvodni članek časopisa, in da imaš noge, vstvarjene za to, da stopaš na dolga ženska oblačila (vlek)? — Juri Klobasa, kupec v mestu, tudi ti prideš na vrsto, akoravno si čedne postave in si bil posebno elegantno napravljen! Nežika meni, ti si človek, ki se ne znaš pravilno obnašati, ker si zamudil pri slovesu ji poljubiti raztrgane in precej zamazane rokavice — Micika pravi, tvoj frak so še tvoj oče nosili in Francika naposled zagotavlja, da si prebito štorast v vsem svojem obnašanju. — Še celó tebe Jaka Vodopivec, ki si vendar brhek in poln življenja, mlad vojaški častnik, zadene nezaslužena osoda! Sicer pripoznajo, da se ti huzarska obleka dobro podá, da si zal mladeneč — a ne morejo opustiti, da bi tudi o tebi ne povedale kaj nepovoljnega. To jim ni všeč, da tako rad govoriš o psih, konjih in sploh o čisto navadnih stvaréh. Samo zarad teh malenkost so te oestro obsodile . . . Da, da, možje so dandanes zares „zmerni“ — to je konec cele ocene teh treh modric, in na to zdehajo po malem vse tri, se na-

ktre vrste kosala in kmalo bi imeli potrebno število kajž.

O zemljišči, ki je imajo fabrike in velike grajščine ne bom govoril, ker moj namen je le govoriti o najvažnejših rečeh, zadevajajočih kmetijski stan.

Stalni dom in pa kredit.

O zemljiškem dolgu in kreditu je bilo v prejšnjem poglavju toliko govorjenja, da mi tu ne ostaje drugega, nego nekatere znane reči ponoviti.

Na zemljišče se sme le tak dolg delati, kakoršen je zemljišču koristen in kakoršen se more iz zemljiških dohodkov v nekaj letih povrniti. Kmet vé, da bi se dal njegov travnik zboljšati, ko bi imel 500 gld. na razpolaganje. Ali sme toraj vzeti 500 na posodo? Sme, ako je prepričan, da bo mogel v nekaj letih teh 500 z obrestmi vred vrniti samo iz poboljška travnikov. Ako pa vé, da bi poboljšek ne bil tako velik, da bi se mogel iz njega kapital z obrestmi vrniti, ne sme vzeti na posodo; kajti plačevati bi moral iz dohodkov ostalega zemljišča, kateremu posojilo ni nič pomagalo, toraj bi ostalemu zemljišču škodo delal. Ako vé, da bi iz poboljška mogel le 3 odstotke obresti dajati, bi nikakor ne smel vzeti na posodo kapitala po pet od sto.

Toraj je posojilo, ki se rabi v zemljiško zboljšanje, večkrat bolj ali manj škodljivo. Vselej je pa kmetu škodljivo posojilo, ki se ne rabi v zemljiško zboljšanje, ako se mora plačevati iz zemljiških dohodkov. Kakor opeša njiva ako kmet le žanje, ne gnoji pa nič, tako omaga tudi zemljišče, ako upnik iz njega vleče obresti, akoravno mu s posojilom ni nič koristil.

Za navadno zemljiško obdelovanje kmet ne potrebuje nikakoršnega posojila. Amerikanski kmet shaja prav dobro brez zemljiškega dolga; l. 1881 je bilo v Ameriki 6796 bank in hranilnic, ki so imele čez 3 milijarde dolarjev premoženja, a ni bilo niti ene hipotekarne banke ali hranilnice, to se pravi, niti ena hranilnica ni na zemljišče posojevala. Kako dobro se na Angleškem zemlja obdeluje, akoravno ne morejo obdelovalci (najemniki) napraviti niti krajcarja zemljiškega dolga? Isto tako se tudi na Ruskem in Rumunskem kmetom prav nič ne toži po zemljiškem dolgu.

Po kaj naj bi kmet na posodo jemal? Seme doma pridela, živino doma priredi in toliko mu tudi ostaja, da more poslopje sproti popravljati. Ako pa kmet s svojimi dohodki ne more shajati, potem je pa največja neumnost, da se mu davki nakladajo, potem bi bilo najpametneje, ko bi država toliko ali toliko kmetu na leto plačevala za obdelovanje zemljiško. Ako kmet ne more brez posojila shajati, bo li potem lažje shajal, ko bo moral še obresti od posojila plačevati.

Pri nas zdaj res marsikteri kmet svojega zemljišča ne more obdelovati brez posojila. In zakaj ne? Zato, ker nima niti semena, niti živine? In zakaj nima niti semena, niti živine? Zato, ker je moral žito in živino prodati, da je plačal obresti. In ako danes dobi na posodo, se mu bo s tem dolg pomnožil, in ob leto bo moral še več prodati, da bo mogel še več obresti plačati. Tako zemljiški dolg vničuje kmeta in zemljišče.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. junija.

Notranje dežele.

Tirolski velkoposestniki rešili so svojo čast pri volitvah v državni zbor, ker so prodrli večinoma s svojimi konservativnimi kandidati. Sicer so že poprej tirolski konservativci sklenili z ondašnjimi Lahi kompromis, s katerim so spodrepnili levičarje popolnoma, vsled čegar so poslednji ob štiri mandate, izmed katerih je eden odločen konservativcem in to je baron Ignacij Giovanelli, odločen zastopnik konservativnih idej na desni s 110 glasovi. Drugi trije so grof Spauer 110, baron Malfatti 103 in grof Cuirletti 105 glasov; o teh se ne vé nič posebnega ne na desno ne na levo in moramo čakati, kam se bodo obrnili. Naj bi pa saj dva kandidata ne bila konservativna, bi menda kompromisa ne bili sklepali. Toliko je pa že sedaj gotovo, da se levičarjem ne bo noben imenovanih pridružil. Druga vesela novica došla nam je iz Šlezije. V kmečkih občinah Tešinskih izvoljen je konservativec profesor Swiezy, ki je zmagal nasprotnika Obračaja, ki je po brezaktivosti nekterih protestantov leta 1879 v državni zbor prišel. Swiezy je profesor veronauka in je dobil 330 glasov, Obračaj pa le 178. Po narodnosti je Swiezy Poljak in je zanesljiv konservativec.

Volitve na Dunaji za državni zbor so zopet marsikomu oči odprle, da se bo lahko prepričal, če bo le hotel, da ni vse zlato, kar se sveti. Dunajčani so se že zdavnaj naveličali židovskih ali pa požidovljenih pijavk, ktere jim srkajo najboljše kri že celo dolgo vrsto let. Sedaj so porabili prilžnost, da se izpulijo iz rok pijavk, da se otresejo more, ki jih je leta in leta tlačila. Antisemitje in demokrati lezli so skoraj kar iz zemlje in narod je pa za njimi pot vbral. Kjer oprostitev drugače ni bila mogoča, vzeli so palico na pomoč. Če tudi se taka surovost ne more in ne sme odobravati, se človeku vendar-le dobro zdi, da je ravno ona spodbila levičarjem stališče, na katerem so antisemite mnogo let sami vzgojevali. Naj bi si le tudi k srcu vzeli nauk, ktere ga so jim antisemitje dali. To vse si je na Dunaji židovska klika prav pošteno zaslužila s svojo brezkončno pohlepnostjo; sicer je pa to še le začetek in hujše reči pridejo še le na vrsto, ako se židovstvo sploh ne prevrže, česar se pa pač ni nadjati. Goljufije, sleparstva in podkupljivosti, s čemur so si ravno do sedaj židje in požideni levičarji žepe polnili in poštenjake na be-raško palico spravljali, mora konec biti; poštenju se morajo pripraviti zopet njegove ulice! Da je Dunaj na tej poti, dokazale so poslednje volitve jasno, če tudi na nepostaven način. Več nego 30 ljudi so zaradi rogovilstva pri volitvah zaprli.

O **nedeljskem praznovanju** izdelal je bivši državni zbor postavbo, ktera bo z 11. junijem t. l. veljavna postala. Časnikarji trdijo, da je postavba jako imenitna za velike obrtnike in fabrikante. Kolikor smo v naglici pregledati zamogli, moramo pač priznati, da nismo nikjer kakih posebnih znamenj imenitnosti spoznali; saj je večinoma vse ostalo, kakor je bilo. Tovarne bodo večinoma i za-naprej še delale, kakor so delale do sedaj v petek in svetek. Nedeljsko praznovanje pričelo se bo de v nedeljo ob 6. uri zjutraj in bo trajalo do 6. ure zjutraj v ponedeljek. Izvzeta od nedeljskega počitka je vsa obrtnija, ki služi za pridobitev in pripravo živeža, za javni promet in pa tista, ki se brez velikih stroškov ne dá pretrgati, kakor so velike tovarne, kjer noč in dan mašine gredo in jih ogenj žene; dalje železnice, parobrodstvo in še veliko drugih enakih.

Vnanje države.

V Rimu so na 2. t. m. nekteri demokratje

slovesno praznovali dan smrti Garibaldija na Kapitolu. Zbralo se jih je nekaj stotin, katerim so se tudi takozvani antiklerikalci pridružili. Med potjo jeli so kričati in sedanji vladi zabavljati, s čemur so si takoj redarje na vrat nahujskali. Le-ti so jim ukazali, da naj bodo tiho; ker so bile pa vse besede zastoj, je redarstvo „romarje“ razgnalo vsakebi. Kljubu temu jih je nekaj došlo na Kapitol, kjer so polagali vence in tudi slovesen govor jim je jeden napravil. Red je bil napravljen, v kamori sta pa dva poslanca zaradi tega že napovedala interpelacije.

Iz **Macedonije in istočne Rumelije** dohajajo vesti, ki vse na to kažejo, da se ondi prebivalstvo pripravlja na vstajo, da se bo danes ali jutro dvignilo nad svoje zatiralce Grke in Turke. Tudi po istočni Rumeliji začelo se je opazovati gibanje, ki na vse drugo prej kaže, le na prijaznost proti Turkom ne! Saj bi bil pa tudi že skrajni čas, da bi odpodili starega vraga krščanstvu iz Evrope; čas bi bil, da bi se jugoslovanske dežele po Balkanu izročile zopet Jugoslovanom.

O nasledstvu na **Braunschweigskega prestol** izumili so modri možje nekaj posebnega, kar pravijo, da je logično in edino resnično. Vsled tega vojvoda Cumberlandski do Braunschweigskega prestola nima nikake pravice, kajti: 1. Hanoveranska vladarska hiša prišla je leta 1866 ob svoj prestol. 2. Njene pravice prisvojil si je pruski kralj. 3. Med tistimi pravicami je bila tudi pravica nasledstva na Braunschweigskega prestol. 4. Da se je s tem položajem strinjal tudi ranjki vojvoda Braunschweigske, dokazuje njegova oporoka, ki ima čisto domače zasebni značaj. 5. Kedar se je delala zveza severonemških držav in kedar se je jelo motati vprašanje o skupni državi, se za Braunschweig živ krst zmenil ni. — Vsled tega in iz tega je razvidno, da hanoveransko-velške dinastije od leta 1866 ni več, toraj tudi o njenih pravicah ne more biti govorjenja. Pač pa je logični pravi naslednik na Braunschweigskega prestol pruski kralj, ki je od hanoveranske vladarske družine prevzel vse politične pravice na Nemškem. — Tako sodijo na Nemškem tisti, ki hočejo odobravati početje Bismarkovo, kateremu velška dinastija na Nemškem preseda. Vse se toraj lahko zagovarja in opravičuje, kar se hoče; je le vprašanje, če je postopanje pa tudi resnično opravičeno.

Na **Francoskem** sprejeli so novo vojaško postavbo, ki se od sedanje zdatno razločuje, kljubu temu bo pa na vojno moč francoske države vendar-le malostno vplivala. Bistven razloček je ta, da se dejanska služba zniža od petih na tri leta in da se bodo vsi v enem letu potrjeni klicali v dejansko službo. Manj pa bode marsikomu dopadlo z določbo, da se odpravijo jednoletni prostovoljci, iz katerih so se tudi ondi jemali rezervni častniki, ki v vojskinem času ravno tako dobro svojo službo opravljajo, kakor dotični aktivni. Saj se izmed rezervnih častnikov tako malokdo višje nego do nadporočnika vspne; stotniki v rezervi so silno redki in če je ta ali oni, moral je izvestno poprej toliko časa aktivno služiti, da ima, če je le količjak inteligenten, vojno službo za svoje dostojanstvo v malem prstu. Sicer se pa vsem častnikom od stotnika do poročnika vsaka reč ob času vojske od zgoraj zaukazuje in mu poleg zdravega domačega razuma pač ni drugega treba, kakor inteligence, dobrih ušes in pa dobre volje, da prejete povelja natančno izvrši, kajti za to je odgovoren. Rezervni častniki so za tak posel, kakor nalašč. Čemu bi jih toraj odstavljali? Saj je vendar le bolje, da država vé, kje si bo ob času vojske poiskala potrebno število častnikov, kakor pa da bi jih morala še le imenovati iz raznih elementov, kakor se je to v prejšnjih časih godilo, pozneje jih je pa zopet odpusčati morala. Dalje bode na Francoskem odpadlo tudi vsako oproščevanje od vojne službe. Vsak bode moral biti vojak. Služili bodo po tri leta v dejanski, in po

slonijo na stole in menijo: „Tak ples je silno vtrudljiv!“

V pretečenem tednu so namreč bile na treh plesih, in so po vsaki veselici do 11., po zadnji celo do 12. ure spale; zamudile so risanje (Nežika celo kosilo); tudi ni tisti dan nobena igrala na glasoviru, kar je bilo sosedom ravno tako všeč, kakor sv. Ceciliji, ktere niso navadno posnemale. Za mlade dekleta je ples tako rekoč dolžnost, kteri se imajo vse druge podvreči; vsaj same tako mislijo. To jim je večja in prva zabava, mora ji vsako resno opravilo prostor narediti, kajti ta zabava jim omogoči seznanje napraviti z onimi, ki jih iščejo za bodočnost, s kterimi bi se rade združile — može bi rade dobile.

Taki možje, ki imajo čez dan dovolj opravila in v službi obilo skrbi, gredo le zavoljo tega k plesnim zabavam, da se malo razvedré in pozabijo na dnevne težave. Ne smemo jim toraj zameriti, ako ne klepečejo vedno, tudi ne smete ve mlade ženske od njih zahtevati, da bi vas v enomer zabavali, kajti življenje teh je resno in opravila, ki jih opravljajo, težavna.

Ako bi ti črno-oka Francika vedela, da ima Janez Zaplotnik težaven posel, bi mu ne zamerila

njegovega tihega, mirnega in malo besednega vedenja. Pomisliti je treba, da se mora dan na dan vkvarjati z neposajeno trmasto mladino, ki je od dne do dne bolj neubogljiva. Mlade žive fante vzgojati, je v vesnici težko delo! Dolžnost tvoja, mlado dekle, bi bila, da bi ga ti razveseljevala, a od resnega človeka ne smeš kaj tacega zahtevati!

Če bi ti rumenolasa Nežika malo prevdarila, koliko dela in sitnosti ima kupec od zgodnjega jutra noter do poznega večera, bi mu ne štela v zlo, ako bolje razumi, kurzni listek, kakor pa komplimente delati!

In pred vsem ti, vitkostasna Micika — bi morala nekoliko pomisliti, da ima mlad častnik mnogo več opraviti, kakor pa kakšen brezskrbni gizdalin. Gotovo bi ne bila Vodopivčevega Jakata tako oistro ocenila, če bi bila pomislila, da se mora g. častnik sleherni dan mučiti s svojimi vojaki-novinci! Poleg tega je treba še v poštev vzeti plese, katerih se mora mladi častnik po dolžnosti vdeleževati, ki mu menda niso nič kaj po volji.

Čemu mi neki piše o tako dolgočasnih rečeh, mi utegneta, spoštovana gospá na to pismo odgovoriti? — S tem sem Vam le hotel dokazati, da bi ženske — posebno mlada dekleta — moških ne

obirale tako neusmiljeno, ako bi ne hodile k plesnim veselicam, kar jaz smatram za nekako opravljanje, ki pa ni pošteno! Marsikaka ženska se navadi na ta način v nežni mladosti o moškem spolu slabo govoriti, kar v poznejši dobi ne more nič več opustiti. Naposled se še spravi nad svoje tovaršice, ter postane prava ženska klepetulja, ktere se vse boji in ogiba, mlado in staro. Vidite gospá, vsi ti slabi nasledki izvirajo od novodobne vzgoje, kajti vsega tega se mladina že v mladosti privadi, česar se potem nikdar ne odvadi.

Le povejte svoji hčerki, kako slabe nasledke ima ples in morda ne bo več silila na vsako plesno zabavo. Vam bo prihranila veliko novcev, sebi pa ljubo zdravje. Recite ji tudi, da je jednourni sprehod na prostem med zelenjem več vreden in mnogo zdravjši za človeka, kakor pa celonočno plesanje in skakanje po tleh zaduhle sobane. Tako je vsaj trdil jako skušen in moder zdravnik. Želim, da bi te moje besede marsikteremu strastnemu plesalcu ali plesalki odprle oči ter ga dovedle do pravega spoznanja, kako nespametno je in včasih tudi silno nevarno pogosto plesanje za človeško zdravje! Da ste mi zdravi!

Jernej.

šest let v rezervni službi. Potem se bodo pa predstavili v deželno brambo, kjer bo trajala neaktivna služba celih enajst let!

Angležem se je jelo silno muditi, da kolikor hitro mogoče iz Sudana pridejo. Ni Mahdi in tudi Osman Digma ne, ki bi jim bil za petami, temveč grozna, Evropejcem posebno pa še oboroženim in neoboroženim vojakom neznosna vročina je, ki jim je grozno za petami, ki jih žuga kar od kraja pomoriti. Iz tega vzroka zapustili so tudi svoja stališča ob rudečem morju, za ktera so namestnika iskali kmalo v Carigradu, kmalo v Rimu, če tudi opravili prav nič niso. V Carigradu so se dva- ali trikrat res pečali s to zadevo, ki se je pa menda ob svojeglavnosti Angleške razdrobila. Razlika je bila silno velika in to menda zato, ker so Turki prepričani, da brez njih po Sudanu in ob rudečem morju ne bo miru, naj se Angleška in Italija tudi na glavo postavite. To bi morali pa Angleži tudi vedeti in zaradi tega Turkom samim vrhovno zapovedništvo po onih krajih pripoznati, ne pa jim svojih nesposobnih višjih častnikov vrivati, ki si svojega dostojanstva večinoma niso pridobili po zaslugi, temveč z denarjem, — kupili so si ga namreč! Ker jim toraj Angleži nevedneže vsiljujejo, je pač vrjetno, da se jih Turki branijo, ki imajo sami zadosti izšolanih višjih častnikov in generalov.

Suakima se bode končno vendar-le Italija polastila, ker se Turčija za žive in mrtve tjekaj brani, dokler ji Angleži ne izpraznijo Egipta popolnoma, kar pa zopet Angležem ni po volji. Turki pravijo, da pojdejo le tedaj v Suakim, če se Angleži sploh zavežejo, do tega in tega časa Egipt popolnoma izprazniti, sicer pa nikakor ne! Dalje pa Turčija tudi še zahteva, da se stroški, ki bi narastli po takojšnji okupaciji Suakima, poplačajo iz novejšega posojila 9.000.000 funtov sterlingov. Pametna je ta in prav imajo Turki, da od Angležev, oziroma od Egipta zahtevajo povračilo stroškov, če jih hočejo ob rudečem morju imeti.

Z Angleži vred jeli so **Sudan** zapuščati tudi ostali Evropejci, med katerimi je lepo število Avstrijcev. Le-te neprostovoljne izseljence najhuje skeli, da morajo svoje ranjke v tuji zemlji zakopane brez varstva pustiti, ker so prepričani, da divjaki tudi pokopališčem ne bodo prizanašali, kedar bodo sami v Sudanu ostali. Da bi divjaki ne kalili poslednjega miru v Sudanu pomrlih Evropejcev, poslednji odpravljajo nagrobne spominke in poravnava gomile svojih ranjkih, da se ne bo vsaj že od daleč poznalo, kje je kak Evropejec pokopan. Nek grški trgovec se je tako bal za poslednji pokoj svoje hčere, ktera mu je pred dvema letoma umrla, da je njeno truplo po noči po tistem izkopati dal in so jo v neko skalovje blizu Dongole zagrebli, le da bi je ne onečastili divjaki.

Kolera oglasila se je zopet na Španjskem v pokrajini Valencia. Zdravniki so se vzajemno in odločno izrekli, da je bolezen prava nalezljiva azijska kolera. Na 2. junija so v mestu Valenci štiri za njo umrli.

Delavci v severni Ameriki jeli so se vse križem kujati. Posestniki plavžev in velikih fužin so sklenili s 1. junijem svojim delavcem za 10% plačo znižati, ker pravijo, da se je železnini v severni Ameriki zaradi prehude konkurence cena tako pokazila, da nič več shajati ne morejo, ako ne znižajo plače delavcem. Delavci, ki imajo pa vedno enake in rajši še večje, kakor pa manjši potrebe, so se pa vsled tega sklepa zbrali in rekli, da ne bo nobeden več za kladvo ali klešče prijel, kakor hitro se jim bode le jeden bor odtegnil. Predvčeranjem so gospodarji res oklicali znižane plače, delavci napovedali pa „štrajk“ ter si v roke segli, da ne pojdejo poprej na delo, dokler se jim zopet ne pripozna stara plača. Več nego 100.000 delavcev postopa, vse tovarne za železo ob gorovji Alleghany do Chicage in St. Louiza pa praznujejo.

Izvirni dopisi.

S Krke, 1. junija. Dragi „Slovenec“! Malokterikrat prineseš kak dopis od Krke, pa še takrat večidel kaj otožnega in žalostnega. Tudi sedaj Ti nimam kaj boljšega poročati. Praznovati nedelje in praznike je Bog že v stari zavezi zapovedal, še bolj pa v novi. A dandanašnji dela se pač vse drugači. V nedeljah in praznikih se že skoraj največ hudo-bije zgodi. Včasih so se take reči le po mestih čule, ali zdaj se že po kmetih in med prostim ljudstvom godé. Binkoštni praznike pridejo k nam pobožni romarji počastit sv. Kozma in Damjana, posebno veliko pride Kočevjarjev, tedaj so res veseli prazniki. Ali priklatilo se je nekaj tujcev, namreč: dva igralea; jeden z „ringelšpilom“ je pa prosto ljudstvo zelo motil, tako, da je bilo sram bolj pametnih oseb. In s tem so delali veliko nečast praznikom. Binkoštno nedeljo začeli so precej svoj posel, prosto ljudstvo je zijalo v to grdo dejanje. V nedeljo ob 1. uri popoldne se je polomil, ko so ljudje zajahali konje itd.; vendar poškodovano ni nobenega, ljudje so se mu smijali in rekli med

seboj: Prav je tako; podjetnik čuti naj svojo nes-pamet. A glejte drugo lepo praznovanje! Ponoči ga je po dovoljenji kovača njegov pomočnik okoval in drugi dan, v ponedeljek, so se zopet vrtili, kakor bi se morali. Kaj ne, tudi posnemanja vredno. Binkoštni praznike kovati, namesto moliti! Po c. kr. sodnijah je prepovedano v praznikih opravljati sodnijska opravila. Ali med prostim ljudstvom pa nima kdo ubraniti, da bi se v nedeljah ne kovalo. Težko, da bi tako onečastenje dne Gospodovih srenji srečo prineslo, če se v nji nikdo ne upa za Božjo čast potegniti.

Iz Kremisa ob Donavi, 2. junija. Kakor povsod bile so tudi tukaj ob bregih Donave letošnje volitve v državni zbor zelo živahne. 27. pret. m. imeli smo volitve za poslanca po kmečkih občinah. Dosedanji poslanec Fürnkranz, posestnik v Langenvisu dobil je dva nasprotnika, nekdanjega poslanca župnika Fr. P. Schürerja v Steinu in posestnika Klomserja v Weinzierlu pri Kremisu. Zadnji bil je novopriporočen od konservativne strani. Ta priprost kmetič je dobil, akoravno se je premalo prizadeval, 102 glasova. Pri ožji volitvi zmagal je nemškoliberalni Schürer z 216 glasovi proti Fürnkranzu, znanemu prijatelju Schö-nerja, kateri je samo 130 glasov dobil. Zvečer istega dne naredili so meščani v Steinu svojemu župniku za dober izid volitve živahno podoknico. Vihrale so cela dva dni zastavice se vé da rudečo-rumeno-bele (pruske) po celem mestu. Tudi strel topičev je od-meval po bregu Donave.

Pri včerajšnji volitvi poslanca za mesta in trge v državni zbor bili so tukajšnji meščani silno raz-burjeni, ker propadel je njih kandidat, kričač dr. Hans Stingl (deutschnational) doma nekje tam pri Hebu na Českem. Ta mož beračil je celih 14 dni po mestih Waidhofen ob Thayu, Horn, Gr. Siegharts, Stein in Mautern; potrosil na tisoče. Pridobil si je svoje glase pri obrtnikih in rokodelcih le tam, kjer je kaj odšel. Vradniki, profesorji in penzionisti obrnili so mu hrbet tudi pri ožji volitvi. Volitve trajale so do 1/2 8. ure zvečer. Čudno je vendar, da do-spela sta oba kandidata do 1000 glasov. Moralo se je srečkati. Okrajni glavar seže srdito v lonec in prime ravno dosedanjega poslanca Doblerja. Krem-sarji pričakovajoč na Stingla z godbo in Bog vé s čim vsem, razkropili so se, kakor s kropom popar-jeni na vse kraje ko so slišali o propadu Stingla vsled silne razburjenosti vendar niso mogli popolno tiho oditi, narediti so hotli Doblerjanom mačkino godbo; toda policija ima tanke ušesa, zaprla jim je pot. Danes vložil je pri tukajšnjem okrajnem glavar-stvu občni svet protest, da namreč se ni postavno vršilo pri volitvi. Naj tudi dobijo Kremisarji nove volitve — Stingl pa vendar ne bode poslanec. *)

Rožanski.

Domače novice.

(V ožji volitvi na Dolenjskem) je zmagal prof. Šuklje za 5 glasov. Grof Margheri imel jih je 310 in Šuklje 315. Volili so po sledečem obrazcu:

Ime volilnega kraja	Glasov je dobil	
	Margheri	Šuklje
Črnomelj	14	75
Metlika	6	112
Novomesto . . .	84	45
Kočevje	76	17
Kostanjevica . .	23	15
Krško	39	23
Ribnica	55	11
Višnja gora . . .	13	17
Skupaj	310	315

Profesor Šuklje in prijatelji njegovi se toraj radujejo zmage, vendar pa mislimo, da ta radost ne bode dolgo trpela. Kakor pri prvi volitvi, protestirali so v Metliki tudi pri ožji volitvi zoper volitveno pravico posestnikov v Križevski vasi, ki so tudi zdaj volili z mestom, ko bi morali postavno voliti s kmečkimi občinami. Ako se ti neveljavni za g. profesorja oddani glasovi odbijejo, pokaže se večina za grofa Margherija. Volitev Šukljejeva bo toraj v državnem zboru našim poslancem dala pri-liko, da bodo pojasnili, kako se je godilo. Zato naj naši prijatelji ne omagujejo, pravda še ni zgubljena.

*) Imena drugih izvoljenih nismo objavili ker so po ča-sopisih že tako vsi znani. Vred.

(Pri volitvi velikih posestnikov) zmagala je li-beralna stranka. Izvoljena sta dosedanja poslanca baron Žvegelj z 58 in baron Taufferer s 56 glasovi. Konservativnih kandidatov dobil je gosp. Friderik Seunig 36, knez Ernst Windischgrätz 34 glasov. Liberalci so spravili na noge vse svoje ljudi, celo Kozlerja sta volila, ki sta se sicer vedno zdrže-vala volitve. Za največo silo imel je baron Taufferer v žepu pripravljeni še pooblastnici obeh Vesteneckov, ki jih pa zaradi ogromne večine ni bilo treba rabiti. Izmed naših jih je mnogo izostalo, med njimi grof Pace, Vilhar, Staretje in nekteri drugi. Ko bi se bilo v velikem posestvu delalo s tako odločnostjo in vstrajnostjo, kakor za profesorja Šukljeja, bi bila naša stranka gotovo zmagala.

(Grof Hohenwart) odpeljal se je danes ob treh popoldne v Gradec, kjer ostane par dni, in se potem podá nazaj na Dunaj. Na kolodvor so se bili še na poslovljenje njegovo zbrali g. deželni predsednik baron Winkler, državna poslanca Klun in Poklukar, pa deželna poslanca Bleiweis in Murnik.

(Nesramno.) Pripoveduje se po Ljubljani za gotovo, da je po Novomestu krožilo pismo podpi-sano od dr. Papeža in grofa Hohenwarta, v katerem sta ta dva priporočala izvolitev Šukljeja. Kako nes-resnična, res satanska zvijača je to, spričuje, da je grof Hohenwart še sinoči ob 9. uri v Novomesto telegrafiral, da vse to je grda laž in zvijača, in da on nikdar ni podpiral kandidature Šukljeje, temveč je tej naravnost nasprotoval. Kako nesramno!

(Procesij sv. Rešnjega Telesa) vdeležilo se je včeraj v Ljubljani ob najlepšem vremenu na tisoče ljudi. Začele so se taiste v Trnovem ob 1/2 5. uri in pri sv. Petru ob 6. uri. Tistima je sledila ona stolne cerkve ob 9. uri. Presveto Rešnje Telo no-sili so ob veliki asistenci premilostni knezo-škof dr. Misija. Veliko je bilo lepote in krasote razvite pri tem nad vse veličastnem sprevodu, ki je pravi odsev poveljane katoliške cerkve na zemlji, tistega vtisa pa človek vendar le ne more dobiti, kakor se mu vtisne v srce pri enaki procesiji na kmetih. Proce-sije stolne cerkve vdeležili so se je dijaki vseh šol, Mahrov trgovinski zavod, ki je nemškega cesarja s plavicami, laško kraljico pa z marjeticami častil; častna kompanija vojakov pod zapovedništvom stot-nika g. Krta, mestni zastop, trgovinska zbornica, čč. oo. frančiškani s križem, gg. bogoslovci in stolni kapitelj. Za sv. Rešnjem Telesom šel je g. deželni predsednik baron Winkler in drugi načelniki uradov in oblastnij. Takoj za temi šla je družba gospá vednega česčenja presv. Rešnjega Telesa, za to pa cela vrsta družih pobožnih.

(Delitev zakramenta sv. birme) se bo letos na deželi v Radoliški dekaniji na Gorenjskem začela na 14. junija v Gradu, na 15. v Kranj-ski Gori, na 16. na Jesenicah, na 17. v Radoljici in na 18. junija v Kropi. — V Vrh-niški dekaniji bo sv. birma na Vrhniki na 30. junija, v Logateci 1. julija in v Planini 2. julija. — V Cerkniški dekaniji delil se bo zakrament sv. birme: na 4. julija v Cerknici, na 5. julija v Starem trgu pri Loži in na 6. jul. na Blokah. — Dalje bodo birmovali premilostljivi knezo-škof v dekaniji Ribniški na 7. julija v Sodražici, na 8. julija v Ribnici in 9. julija v Lašičah.

(Razpisana duhovska dostojanstva.) Pri stolni cerkvi Ljubljanske škofije razpisano je drugo dostojanstvo (služba stolnega dekana) in pa dva kanoni-kata iz ustanove deželnega kneza vsled smrti do-tičnih dostojanstvenikov. Prošnje naj se vlagajo do 28. junija 1885 na Nj. c. kr. apostoljsko Veličan-stvo.

(Veliki koncert) sinoči zvečer v Čitalnici, s katerim je bilo združeno tudi otvorjenje vrta, je bil izvanredno dobro obiskan.

(Č. g. Janez Sodnik), župik na Koprivniku je umrl. R. i. p!

(Napaden) je bil v torek po noči v Dijaških ulicah Auton Cufar, paznik v jetnišnici na Gradu, kakor sam pravi, domu gredé od nekega človeka, mogoče da bivšega kaznjenca, ter bil težko poško-dovan.

(Rimski kip iz marmora, darilo za novoizidani muzej „Rudolfinum“.) Hišni posestnik gosp. Maks Günzler prepustil je brezplačno v proslavljenje novoizdanega deželnega muzeja „Rudolfinum“ od l. 1843 v njegovi hiši šte. 33 na Št. Jakobskem na-brežji nad hišnimi vrati vzdian kip iz marmora ve-like umeteljne dovršenosti (okrogel bel medaljon z lepo mladeniško v reliefu izdelano glavo z lavorovim

vencem) iz najboljše dobe rimske umetelnosti. Velikodušni darovalec g. Günzler povedal je o zgodovini tega umotvora, da se je našel l. 1808 o priliki prezidavanja hiše šte. 34 na starem trgu vzdani v tadanjem starem rimskem temeljnem zidu. Ta čas v Ljubljani bivačoji Francozje hoteli so ta kip od posestnika kupiti za znatno svoto v zlatu, pa on ni hotel tega storiti, temveč pustil je kip vzdani nad hišnimi vrati na starem trgu št. 34. Poznejši hišni posestnik pečatar g. Volbenk Günzler prestavil je ob času popraviljanja svojih hiš. šte. 33 in 34 l. 1843 ta medaljon iz gornje strani hiše št. 33 na št. Jakobskem nabrežji na spodnjo stran; dobro pozna je veliko umeteljno vrednost tega medaljona dal je g. Günzler narediti na hrbet medaljona bakreno ploščo, v katero je vrezal zgodovino najdbe.

(Zmago g. profesorja Šukljeja) naznanila sta dr. Poznik in dr. Slanec kanoniku Klunu s sledečim telegramom: „Šuklje zmagal. Neka diktatura dolenskimi mestom ne ugaja“. G. kanonik jima je odgovoril: „Nasledki te zmage Vam bodo še vsem po ušesih doneli.“

(LXIX. odborova skupščina) „Matice Slovenske“ bo v sredo 10. junija 1885 ob 1/2 6. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu šte. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXVIII. odborovi seji. — 2. Naznanila prvosedstva. — 3. Poročilo tajnikovo. — 4. Poročili književnega in gospodarskega odseka. — 5. Obravnava o resolucijah občnega zbora. — 6. Posameznosti.

(Besedo o priliki tisočletnice sv. Metoda) priredi „delavsko bralno društvo“ v Idriji dne 7. junija t. l. v prostorih g. F. Remica. Spored: 1. „Hrvatska himna“, godba (za godbo priredil J. Ličar.) — 2. „Mi vstajamo“ (Dr. B. Ipavec), moški zbor. — 3. Govor. — 4. „Sarafan“ ruska narodna (J. Ličar), mešan zbor. — 5. „Zagorska“ (F. S. Kuhač), dvo-spev. — 6. „Slovenka mazurka“, godba (za godbo priredil J. Ličar.). — 7. Lunica“ (F. S. Vilhar), osmo-spev. — 8. „Onamo, onamo!“ iz „Orlica črnogorskoga“ (D. Jenko), moški zbor. — 10. „Na hribih“ (Dr. B. Ipavec), mešan zbor. — 11. „Petelinčkova ženitev“ (A. Hajdrih), šaljivi zbor. — 12. Tombola s šestimi dobitki, listki po 10 kr. — Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr., ženski spol prost. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Viteški križ) Franc Jožefovega reda dobil je tukajšnji trgovec g. Val. Zeschko ob priliki svoje zlate poroke predvčeranjem na pripoznanje zaslug pri povzdigi trgovstva.

(Gostilničarji) v Ljubljanskem obližji imeli so včeraj prav pravi dan božji, kajti vse, karkoli je imelo zdrave noge, hitelo je venkaj na prosto, krasen dan Gospodov uživati. Vrtovi po raznih gostilnah so bili napolnjeni veselih meščanov, ki so večinoma do večera zunaj ostajali.

(Med odvetnike) s sedežem v Kočevji zapisal se je umirovljeni c. kr. nadsodnijski svetnik Bogomir Brunner.

(Ponarejenih dvajset) pravijo, da v Trstu menda vse mrgoli, toraj je našim trgovcem, ki tje-kaj zahajajo, največje opreznosti treba.

(Služba organista in cerkovnika) pri sv. Lovrenci na Bizeljskem je že oddana, kar se s tem naznanja, da se ne bodo zastoj še na dalje prošnje vlagale za njo.

(Ubil se je) 30. maja v Novem mestu zidar Jakob Pelko pri popraviljanji frančiškanskega zvonika ondi.

(Njih ekscelencija mil. knez in škof Lavantinski) delili bodo zakrament sv. birme v Ptujski dekaniji od 6. do 15. junija in sicer: 6. junija pri Vurbergu, 7. pri sv. Vrbanu, tu se bodo tudi (zvonovi blagoslovili) 8. pri sv. Andražu, 9. pri sv. Lovrenču, 10. pri sv. Marjeti, 11. pri sv. Marku, 13. v slov. fari v Ptuiju, 14. v mestni fari, 15. junija na Hajdinju.

(Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Prestavljeni so č. gg. kaplani: Franc Murkovič v št. Ilj v slov. gor., Franc Klepač v Kozje, Pavel Rat v Stari trg in Franc Ostere k sv. Tomažu pri Vel. Ned. — Umrl je č. g. Andrej Lenarčič, župnik v Pilštanju.

(Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici) se — pa le začasno — oddaja služba pomočnega učitelja, kateri bo imel podučevati v vinarstvu, vrtnarstvu, o kmetijstvu koristnih in škodljivih živali. Zraven tega bo podpiral učence pri

praktičnih vajah na šolski kmetiji in odpisaval uradne spise; vse to za letno plačo 600 gl., ki se mu bode plačevala koncem vsakega meseca. Prošnje s potrebnimi prilogi naj se podajo deželnemu odboru poknežene grofije Gorisko-Gradiške v prvi polovici junija meseca t. l.

(Papeževa enciklika.) Papež Leon XIII. so izdali o priliki najdenja ostankov sv. apostelja Jakoba in njegovih ss. učencev Atanazija in Teodora posebno encikliko, v kateri pooblastujejo škofo, da na prostovoljni dan podelijo v njih imenu vernemu ljudstvu popolne odpustke, če dopolnijo k zadobljenji odpustkov potrebne pogoje. Prva je, da verni obiščejo cerkev (farno ali podružno) sv. Jakoba posvečeno; če pa te v katerem kraju ni, so pa v to odločene farne cerkve in sicer 26. t. m. Drugi pogoji so navadni, kakor vselej.

(Meseca maja 1885 vložilo se je v oddelku za življenje pri zavarovalnici Franko-Hongroise) 344 oglasil za 625.091 gl., katerih se je 306 sprejelo za 480.160 gl. Od 1. januarja do 31. maja 1885 vložilo se je vkupe 2053 oglasil preko 3.804.255 gl., polje se je pa 1831 za 3.411.950 gl. izgotovilo. Gotovo dokaz lepega napredka.

Telegrami.

Krško, 5. junija. Margheri 39, Šuklje 23 glasov, 1 prazen (Lapajne, ta tudi prvičrat volil ni).

Novomesto, 5. junija. Margheri je dobil 84, Šuklje 45 glasov.

Kostanjevica, 5. junija. Margheri 23, Šuklje 15 glasov.

Višnja gora, 5. junija. Margheri 13, Šuklje 17 glasov.

Ribnica, 5. junija. Margheri 55, Šuklje 11 glasov.

Celje, 5. junija. Oddani glasovi: Celje Forregger 259, Jerman 28; Žavec Forregger 3, Jerman 39; Vransko Forregger 12, Jerman 27; Mozirje Forregger —, Jerman 39; Ljubno Forregger —, Jerman 32; Gornjigrad Forregger 4, Jerman 57; Vojnik Forregger 27, Jerman 15; Vitanje Forregger 23, Jerman —; Konjice Forregger 39, Jerman 8; Šmarje Forregger 7, Jerman 27; Rogatec Forregger 61, Jerman 7; Kozje Forregger 24, Jerman 17; Sevnica Forregger 7, Jerman 32; Brežice Forregger 58, Jerman 12; Šoštanj Forregger 25, Jerman 24; Laško Forregger 41, Jerman 5. Vkupe: Forregger 590, Jerman 369.

Praga, 5. junija. Trgovinska zbornica izvolila je česka članova Šalaška, posestnika tovarne za sladkor, in Skokaneka, tovarnarja blagajnic, za državna poslanca. Nemci se volitve niso vdeležili.

Praga, 4. junija. V Praškem Starem mestu izvoljen je bil namesto Nemca dr. Schmeykala Čeh Bromovsky; v Praškem Novem mestu, kjer so Riegerja volili, skrutinij ni še dokončan.

Zagreb, 4. junija. Prijeli in zaprli so dva vrednika. Prvi je nek Grünhut in so ga prijeli v Samoboru na ukaz Zagrebskega državnega pravdnika; drugi je pa „Bičev“ vrednik Zima, ki je bil nedavno obsojen na sedem mesecev v ječo. Pravijo, da so jih prijeli, ker sta preveč proti vladi hujskala.

Bern, 5. junija. Zvezni svet je izgnal včeraj 21 anarhistov, med temi je jeden Francoz in več Nemcev.

London, 4. junija. Pokrajino Kašmir v Indiji razdjal je potres. Mesto Srinagar je razdžano; velika konjiška kosarna se je tudi podrla in je vse vojaške pod razvalinami pokopala. Petdeset ljudi je mrtvih, na stotine pa ranjenih.

Umrli so:

31. maja. Janez Lohkar, pek, 19 let, Križevniški trg št. 5, jetika. — Rudolf Gerdina, kurjačeva hči, 11 mes., Sv. Martina cesta št. 7, Bronhitis.

V bolnišnici:

31. maja. Jožef Glaries, natak, 35 let, Pleuritis acuta.

V vojaški bolnišnici:

1. junija. Matija Kržišnik, vojak 17. pešpolka, 22 let, sušica.

Katoliškemu podpornemu društvu v Celji.

so darovali, oziroma letnino plačali p. n. č. gg. udje:

Anton Šibal, župnik v Selnici,	5 gl. — kr.
Gregor Hrastel, kaplan v Rajhenburgu,	5 " — "
Alojzij Bratuša, kaplan v Rajhenburgu,	5 " — "
Janez Likar, solcitar v Celji,	2 " — "
Jakob Krušič, župnik v St. Andražu,	3 " — "
Apolonija Kladnik v Celji,	2 " — "
Apolonija Vrečar, posestnica v Vojniku,	2 " — "
Marija Pospel v Celji,	2 " — "
Franc Krasovic, pozlačevalce in posestn. v Celji,	2 " — "
Miha Žičkar, posestnik v Rajhenburgu,	2 " — "
Jožefa Rudl v Celji,	2 " — "
Marija Pasar v Celji,	2 " — "
Več podpornikov,	3 " 50 "

Tuji.

3. junija.

Pri **Maliču**: Edvard Berger, trg. pot., z Dunaja. — Rudolf Buchler, trgovec; Adolf Buchler, trgovec, s soprogo, iz Trsta. — Josip Mubej, uradnik c. k. mornarice, iz Pulja. — Janez Maurer, s soprogo, iz Siska. — Dr. Tomann, zasebnik, iz Kočevja.

Pri **Stonu**: Karl Kalan, zasebnik, iz Gorice. — Alojzij Juretič, konduktir, z družino, iz Trbiža. — Janez Perič, posestnik, s soprogo, iz Nabrezine. — Karl Terkovič, zasebnik, iz Ljubljane.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

5. junija

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 60 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	83 " 05 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 30 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	859 " — "
Kreditne akcije	290 " 70 "
London	124 " 20 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 85 "
Ces. cekini	5 " 86 "
Nemške marke	60 " 85 "

Za darila mladini

o raznih prilikah, pa tudi odraščeni, posebno priporočamo naslednje spise, katerim je spisovatelj č. g. Ant. Kržič in so zdaj naša lastnina:

Izgledi bogoljubnih otrok iz vseh časov krščanstva.

I. del, drugi natis 1882 str. VI, 151,
II. " " " 1885 " V, 160,
III. " prvi " 1883 " IV, 172.

Vsaki zvezek stane mehko vezan 30 kr., kart. 40 kr.

V posebnih sešitkih se tudi dobi:

Sv. Germana, izgled krščanske potrpežljivosti.

Cena 5 kr.

Sv. Marije Magdalene Paciške mladostna leta.

Cena 5 kr.

To delo je že po „Zg. Danici“ dovelj znano. Ko se je tudi v posebnih zvezkih izdalo, je bilo z veseljem sprejeto, po raznih časnih vlogno ocenjeno in jako priporočano. — Posebne prednosti tem zvezkom so: 1. Zanimljiva in raznovrstna tvarina iz raznih stanov in časov. O njej piše pisatelj v uvodu I. zvezka: „Menim, da prav sodim, če pravim, da med drugim so zlasti lepe zgodbe in zgledi tisto oralo, katero najglobočje seže v rahlo zemljico mladostnega srca in ob enem zaseje v njem seme, ki ne more ostati brez dobrega sadu. In sicer pred vsem take zgodbe, pri katerih ni treba mlademu čitatelju se vpraševati, so li resnične ali ne? Tvarina je tako razdeljena, da se v prvem zvezku opisujejo zgledi iz sedanjega veka; drugi zvezek sega že bolj v oddaljene čase; slednji pa se čedalje bolj bliža začetku krščanstva. — Pridjalo bi se še lahko mnogo, kakor pravi pisatelj v uvodu III. knjige, a knjiga bi se morala podražiti in marsikaj bi se moralo ponavljati. Zdar pa je zlasti poskrbljeno za različnost in mikavne prizore. 2. Lahko umevna pisava. „Cvetje iz vrtov sv. Frančiška“, ki se samo odlikuje po lepi slovenščini, piše (I. l. 9. zv.): „Mi vsim našim bralcem, zlasti starišem, katehetom in učiteljem, ki imajo mladim za dobro, tečno berilo skrbeti, toplo priporočamo te lepe knjižice. Našli bodo v njih tisto priručno, deteje ljubeznjivo pisavo. . . .“ Posebno rabno dela knjigo to, da je vsak večji popis razdeljen v več oddelkov s primernimi napisi, uvodi itd. 3. Namen, v resnici koristiti mladini, ki tu lahko razvidi, kako so mladi svetniki in svetnice se morali vojskovati in premagovati, da so to postali, kar so. Zato tudi prof. A. Zupančič v „Pastirstvu“ (I. del, str. 230) posebej priporoča gg. katehetom te knjige. 4. V primeri z družinami enakimi knjigami jako nizka cena! Zeleti je toraj, da se to koristno delo še pridneje razširja med Slovenci nego do zdaj.

(4) **Katoliška Bukvarna.**

(20)

Umetne zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

Tisk „Katoliške“ Tiskarne v Ljubljani.